

Drahý příteli,

chtěla bych Tě informovat o událostech několika posledních dní. Od doby co jsi odešel a přenechal mi dohled nad vodními mágy se situace v Khorinisu příliš neměnila. Lidé si dál žili své životy, my jsme se snažili obnovit svatyni a i když s tím nesouhlasím, přestěhovali jsme se do bývalé věže mágů ohně. Snad jen byrokracie se poněkud vyvinula, místo jedné rady vznikly tři a občas s městským správcem byla trochu složitější domluva, ale v zásadě nenastal žádný problém, který by s ním nešel vyřešit. Co se týká situace u nás, chyběl mi nyní jeden mistr, který zaujme moje místo a bude vyučovat magii. Ani jsem nemusela příliš přemýšlet, hned mě napadl Pepič. Zvláštní je, že když se nad tím teď zamyslím, vlastně ani nevím proč právě on, možná intuice? Také se k nám připojilo pár noviců.

Ve městě bylo ale stále cítit cosi cizího, něco, co se vrývalo do mysli jeho obyvatel. Jednoho dne přišla do města banda nájemných lovců, kteří chytili živou stínovou bestii a předváděli souboj s ní na nádvoří. Stínová bestie jim po chvíli souboje však utekla a v nastalém zmatku se z mlhy zjevil Pyrokar. Stínová bestie byla chycena a Pyrokar promluvil k městu. Z jeho řeči vyplynulo, že město je stále nakažené a tedy hlavním naším úkolem bude toto Beliárovo zlo z města odstranit. Poté se rozplynul v mlze a z té mlhy vyběhli skřeti a beliarovy potvory. Vycítili totiž silnou energii, která pocházela z mocného Pyrokarova kouzla, které použil, aby se s námi spojil. Po odražení útoku vedl první krok vodních mágů do knihovny, kde byla poměrně rychle nalezena kniha očištění. Podle ní bylo nejprve nutné vykonat slabší rituál, který dokáže očistit malé místo a až následně je možné po sehnání všeho potřebného přistoupit k rituálu, jenž dokáže očistit celé město. Jako místo očištění pomocí malého rituálu byla, vzhledem k plánované odpolední bohoslužbě, vybrána samotná svatyně. K jejímu očištění bylo nutné sehnat tři Adanosovy kameny, které se ztratily při událostech před šesti měsíci. Jeden jsme získali od velitele gardy, druhý od bratrstva a pro třetí museli mágové vody do kasina. Po dlouhém snažení se nakonec podařilo získat i ten poslední a mohli jsme přistoupit k samotnému rituálu očištění kaple.

Mezi tím jsme se snažili být nápomocní, kde jen bylo třeba. Jeden z mágů byl vyslán na vykonání zdravotních prohlídek pracovníků zdejšího nevěstince (což byla prý velmi veselá záležitost, radši nechci vědět, co se tam dělo), další pomáhali gardě odhalit beliarovy zvědy ve městě a také jsme se snažili udržovat

dobré vztahy se žoldáky a s mágy ohně. Zástupci žoldáků nás navštívili ihned po skřetíu útoku a dohodli jsme se, na vzájemné pomoci. Jak se později ukázalo, pomoc opravdu potřebná byla. Ve městě se začaly nacházet knihy, ze kterých byla cítit silná temná magie a ten, kdo je četl, dostával záchvaty zuřivosti. Stalo se to i veliteli gardy, ale naštěstí byl vyléčen. Dohodla jsem se s úředníkem, že všechny nalezené knihy budeme schraňovat v úředním archivu, protože vzhledem k tomu, že tam nikdy nikdo nechodí, opravdu nehrozí, že by je tam snad někdo našel a zase si je četl. Po rituálu očištění svatyně jsme začali chystat bohoslužbu a svolávat na ni lid. Také se k nám donesla informace, že ohniska potřebná k velkému rituálu očištění měl kdysi nějaký novic od mágů ohně a jedno další jsme sehnali od bratrstva. Bohoslužbu vedli tři mágové vody – dokonce všichni novicové a já jim za to jsem neskonale vděčná, vždyť sám víš, že mše nemám příliš v oblíbě. Stále jsem přesvědčena, že lidé spíš než oslavné řeči o Adanosovi a vodě chtějí slyšet něco, co se jich více týká. Kromě nás se jí zúčastnilo mnoho žoldáků a našich přívrženců z města.

K večeru mágové začali shánět zbývající ohniska, jedno získali poměrně snadno a o dalším jsme dostali informace od mágů ohně, bratrstva a jednoho poutníka, kterého jsme potkali před branami, že by se mělo vyskytovat buď na skřetíu území, nebo ho někdo ze skřetů má u sebe. Domluvili jsme tedy se žoldáky ozbrojený doprovod. Po menších komplikacích, kdy nejprve nebyl k nalezení vrchní velitel gardy a poté nebyli žádní volní gardisté mimo službu, se nám jich přeci jen podařilo několik shromáždit a vyrazit směrem na skřetíu území. Prošli jsme skřetíu území, okolo hradeb města, ale kromě pár menších útoků skřetů jsme nikde žádné ohnisko nenalezli. Rozhodli jsme se tedy, že půjdeme na poradu k bratrstvu a doufali, že se jim třeba povedlo získat nějaké informace, které nás zavedou k ohnisku. Už z dále však bylo jasné, že v táboře bratrstva na Akilově farmě se děje něco divného. Když jsme se přiblížili, zaútočili na nás skřeti, temní mágové a byl s nimi ještě někdo, velmi mocný nekromant. Už dle jeho vzhledu mě napadlo, že to může být jen jediný mág - Xardas. Zatím jsem si radši tuhle informaci nechala pro sebe. Po chvíli boje se naši nepřátelé stáhli zpět na skřetíu území, a u jednoho z mrtvých skřetů bylo nalezeno poslední ohnisko. Od arcidruida jsme se dozvěděli, že krystal pro usměrnění magie potřebný k rituálu bychom mohli najít ve stokách, naše další kroky tedy směřovaly právě tam. Píšu naše, ale ve skutečnosti myslím ostatní vodní mágy, kteří cestou nabrali ještě pár žoldáků. Já sama po těch událostech před lety do žádné jeskyně už nikdy nevstoupím. Alespoň jsem spolu s Pepičem mohla jít rozluštit poslední části popisu rituálu psané

runami. A čekal mne ještě také velmi nepříjemný rozhovor o minulosti, právě s Pepičem. Myslím, že víš, o čem jsme spolu mluvili. Mezitím se mágům vody povedlo ve stokách najít krystal a knihu, ve které byla napsaná formule potřebná k rituálu. Z runového zápisu jsme se dozvěděli, že rituálu se musí účastnit také mágové ohně a několik lidí z Bratrstva a že nejdůležitějších ingrediencí při něm je lidská víra a také, že potřebujeme kameny duší. Ty jsme naštěstí měli u nás ve věži.

Měli jsme vše potřebné a společně s ohnivými a bratrstvem jsme provedli očistný rituál. Nejdříve ve dvou vlnách zaútočili skřeti a uctívači Beliaru. Oba útoky se společnými silami povedlo obyvatelům Khorinisu odrazit, dále se z mlžného oparu zjevily duše zemřelých, které potřebovali na tomto světě dorešit své problémy, aby mohly odejít a najít svůj klid. Duše komunikovaly jen s vlastníky kamenů a musím uznat, že jejich přání byla opravdu různorodá. Po jejich odchodu se opět objevila mlha a v ní na zemi leželo cosi kulatého. Při bližším ohledání to vypadalo jako velké kamenné vejce. O něčem takovém jsem jen četla, ale jak jsem jej uviděla, tušila jsem, co by to mohlo být. Našli jsme dračí vejce!

Další den nezačal právě nejšťastněji. Hned ráno vypukla ve městě nákaza. Nemoc postupovala poměrně rychle, a kdybychom se nepustili okamžitě všichni do léčení, byla by pro mnoho lidí smrtelná. Problémem byla velmi vysoká infekčnost nemoci a naše omezené zásoby many. Já sama jsem se při léčení také nakazila. Nakonec se zdálo, že jsme nákazu úspěšně vyléčili, když najednou beliarovci a skřeti opět zaútočili na město. Mělo mě rovnou napadnout, že ta nákaza pochází od nich. Útok se sice podařilo odrazit, ale Beliarovci prokleli cestu do města a každý kdo se po ní vydal, měl halucinace. Mágové vyrazili do knihovny a k drakobijcům shánět informace o dračích vejcích. Nalezli knihu o dračích psanou v runách a její překlad velmi zajímal i drakobijce. Po jejím přeložení jsme za nimi hned šli a ukázali jim náš překlad. Dozvěděli jsme se, že všichni draci jsou od počátku převážně zlí, ale jednou narazili na knihu, kde bylo zmíněno, že existují druhy draků, kteří se dají změnit a vychovat jinak. Je to však velice náročné. Prý je to možné u vejce kamenného a ledového draka. Ale u ledového je to obzvláště těžké. Vejce je také nutné aktivovat. Po aktivaci se dle barvy vejce ukáže, jaký drak se z něj vylíhne. I když se jim příliš nelíbily naše plány s vejcem, kdy bychom se chtěli pokusit o jeho aktivaci a pokud by z něj byl drak, kterého lze vychovat, snažili bychom se jej cvičit, pověděli nám, že o aktivaci píše svitek, který dříve patřil staré civilizaci, o níž jsme se již

v minulosti společně zajímali. Tato civilizace již dávno zanikla a zbyly po ní jen trosky v Chňapavčím údolí. V těchto troskách by stále mohli být k nalezení nějaké indicie či svitek, který o aktivaci pojednává. Po rozhovoru s velitelem drakobijců, kdy jsem mu vysvětlila, ukáže-li se při aktivaci, že by se vylíhl drak, kterého nelze vychovat, tak takového draka vylíhnout nenecháme. Dále se drakobijci budou podílet na jeho případné výchově. Poté nám začali drakobijci více důvěřovat a dokonce se do Chňapavčího údolí vydali s námi a žoldáky. Také jsem drakobijcům slíbila, že mohou vždy počítat s pomocí mágů vody.

Mimochodem, tou dobou už v Khorinisu začínalo být zvykem, že téměř každá výprava měla sebou nějakého vodního mága na léčení. Cestou se k nám také dostala informace, že část žoldáků se prý přidala k Beliarovcům. V Chňapavčím údolí byla stínová bestie a nějakí nekromanti se spoustou nemrtvých, ale hlavně svitek, ze kterého jsme zjistili, že při aktivování rituálu musí vejce hořet a musí být položeno na zvláštním oltáři. Také by v okolí nemělo být nic znesvěceného Beliarovou mocí. Mágové vody tedy nejprve společně s ohnivými očistili cestu na hrad. Ve městě se objevila skupinka nekromantů, ale s pomocí gardy se nám povedlo je odhalit a mohli jsme pokračovat ve hledání oltáře pod vejce. Také bylo nutné uspořádat mši a o všem informovat lid. Tentokrát jsem si bohoslužbu vzala na starost já a znáš mne, bohoslužba v pravém slova smyslu to rozhodně nebyla. Při ní jsem lid informovala o vejci a o tom, že by to mohl být nástroj na zahánění skřetů. Odpoledne se k nám donesla zpráva o výskytu nemrtvých v okolí starého hřbitova ve Chňapavčím údolí. Byl tam opět nějaký nekromant, naštěstí se nevyplnily mé obavy a nebyl to Xardas, ale měl zvláštní artefakt vyzařující silnou Beliarovu magii a spoustu nemrtvých. S pomocí žoldáků a gardistů jsme je přemohli a později ve věži se nám po podrobném prozkoumání podařilo tento artefakt zneutralizovat. Dále přišli drakobijci, kteří potřebovali posvětit Innosovy slzy a také jsme od nich dostali informace o převratu, který chystá jakási skupina od žoldáků z Akilovy farmy a z města. Dohodli jsme se, že zůstanou ve městě a budou z povzdálí hlídat vejce. Protože se zdálo, že útok visí ve vzduchu, domluvili jsme se, že pokud padne obrana města, poslední žijící drakobijec nebo mág vody vejce zničí. Mezitím vodní mágové vyrazili společně s několika ohnivými a již tradičně se žoldáky hledat oltář pod vejce. Já společně s Angelou a jedním z gardistů jsme pro jistotu zůstali ve věži s vejcem. Dle vyprávění mágů na ně u oltáře čekal rébus, který museli vyřešit, aby jej získali. Přinesený oltář bylo třeba posvětit třemi druhy magie. Naštěstí ze zrovna i Arcidruid nacházel ve městě a sehnat Miltena také nebyl problém.

Abych nezapomněla, Ohniví s naším svolením již opět sídlí ve městě, před branou do horní čtvrti. V klášteře před městem měli problémy s útoky skřetů a poté jim klášter dokonce vybuchl.

Měli jsme tedy vše potřebné k provedení rituálu probuzení vejce. Shromáždili jsme se, provedli rituál a čekali, až pukne kamenný obal a ukáže se, jakou barvu bude mít vejce. Zároveň jsme také očekávali útok, protože jsme nevěřili, že by se skřeti nepokusili využít příležitosti vzít vejce. Ukázalo se, že vejce je modré a drak, který se z něj vylíhne, bude ledový a pravděpodobně půjde vychovat. Najednou se po nádvoří začala valit mlha a z ní vyšla postava v černé kápi a za ní zástup skřetů, nemrtvých a beliárových nestvůr. Byl to Xardas a řekl, že přesně tohle potřeboval vědět a že si jde pro vejce. Odpověděla jsem mu, že ho nedostane, i když jsem v ten okamžik tomu sama nevěřila. Ve zmatku, který nastal, jsem vejce světila do ochrany mágům a doufala, že ho ubrání. Všichni lidé z Khorinisu společně se žoldáky a drakobijci statečně čelili náporu nepřátel. Když jsem byla obklíčena, teleportovala jsem se do věže a doufala jsem, že tam někdo od mágů bude, nejlépe i s vejcem. A opět mě mágové nezklamali.

Teď sedím ve věži, modré dračí vejce před sebou a přemýšlím, co bude dál. Po tom, co se událo před několika měsíci, máme zpět důvěru většiny lidí. Chtěla bych tomu věřit. Opravdu moc. Máme dobré vztahy snad s většinou skupin, co se ve městě pohybují, ale přesto vím, že zdánlivý klid může trvat jen chvíli. Vejce a drak, který se z něj má vylíhnout znamená moc a právě o moc se vedou ty nejhorší války a boje. Zatím jej budu chránit a doufat, že drakobijci dodrží svou část slibu a budou se podílet na jeho výcviku.

S přáním klidu a rovnováhy

Loreth